

Ballett Lihtsakoeline etendus taas Estonia laval

ÄRIPÄEV 12. III 2010

Léo Delibes'i "Coppélia" kuuendat korda Estonia laval

Eelmisest nädalast alustanud Eesti Rahvusballleti nimi on tänaseks sisse õnnistatud ja esimene ballett "Coppélia" edukalt lavale toodud. On teine lihtne, mõnevõrra naiivne, tantsijatele keerukas ja väljakutseid esitav ning publikule kergelt nauditav ja ehk mõnevõrra humoorikaski vaadata.

Rahvusoperi lavalaudadel on Léo Delibes'i ballett nüüd juba kuuendat korda. Tegemine on E. T. A. Hoffmanni novelli "Uneliivamees" ainetel valminud tantsuetendusega, milles keskne inimnukkude teema, mis juba Hoffmanni kaasajal oli kuum teema ning piisav inspiratsiooniallikas sellise loo kirjutamiseks.

See on teema, mis pole minetanud oma aktuaalsust tänapäevani ja just seepärast ilmselt see lugu aina uuesti publiku ette ka jõuab.

Loo sisu on lihtne, lapselik ja ei midagi uut. Loo keskmes on Dr Coppeliuse juures elav noor tütarlaps, kes tegelikult osutub nukuks, ning noor armastajapaar, kelle pulmapäev peagi lähenemas. Hooletu papi mahaunustatud võtmed teevad kutsumata külalistele, Swanildale (Eve Andre) ühes kaaslastega võimalikuks majja pääsemise.

Ka noormees Franz (Sergei Upkin) peab uudishimu rahuldama ja teada saama, kes see kaunis neiu on. Kõik nad saavad lõpuks kokku Dr

► Balletis "Coppélia" särab peategelase Swanilda rollis Eve Andre.

Foto: Haari Rospu

Pp ETENDUS

Coppélia ★★★★★★☆☆☆☆

Léo Delibes'i ballett
E. T. A. Hoffmanni novelli
"Uneliivamees" ainetel
Koreograaf-lavastaja:
Ronald Hynd

Osades: Eve Andre, Sergei Upkin, Vitali Nikolajev, Sergei Fedosejev jt.

► Esietendus 4. märtsil
Rahvusoperis Estonia

Coppeliuse töötoas, mis täisveidraid roboteid ja mänguasju. Võõrasse elamisse sisetungimisest tekib loomulikult suur pahandus, kuid leppimine tuleb kiirelt ja lõppakordid on kõike muud kui pahurad ja tigidad. Noored abielluvad ja Dr Coppelius andestab huligaanidele.

Kaunite tantsunumbritega kergelt jälgitav, tempokas ja lihtsasisuline ballett on lavakujunduselt tõetruu ja ehe. Viimase puhul on tegu suurepärase lahendusega, mis loob kolme vaatuse käigus vaatajale tervikpildi Galiitsia linnakesest, kus lugu toimub. Selle eest plusspunktid itaallannast kunstnikule Roberta Guidi di Bagnole.

Ka tantsunumbrid Léo Delibes'i väga värvika ja nüanssiderohke muusika saatel tundusid mitteballetieksperdi silmade läbi vaadatuna väga hea sooritusega.

Muidugi jäi kõige rohkem silma peaosatäitja Eve Andre esitus, mis oli tõetruu, mitte liialt ülepakutud ja näitlejameisterlik.

Liigset üleforsseerimist nii balleti- kui ka ooperilaval kipub õige sageli nägema. Mõjub teine seejuures aga naeruväärselt, kohmakalt ja ebasutavalt – õnneks ebaõnnes tunud ebasuurusega ei suutnud keegi väga üllatada.

Signe Sillasoo